

Sprawa T-229/04

Królestwo Szwecji przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Dyrektywa 91/414/EWG — Środki ochrony roślin — Substancja czynna
parakwat — Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu — Procedura
udzielenia zezwolenia — Ochrona zdrowia ludzi i zwierząt

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia
11 lipca 2007 r. II - 2441

Streszczenie wyroku

- 1. Rolnictwo — Zbliżanie ustawodawstw — Wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin — Dyrektywa 91/414 (rozporządzenie Komisji nr 3600/92, art. 7 ust. 1 lit. c) i ust. 3; dyrektywa Rady 91/414; dyrektywa Komisji 2003/112)*

2. *Rolnictwo — Zbliżanie ustawodawstw — Wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin — Dyrektywa 91/414*
(dyrektywa Rady 91/414, art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt iv), art. 5 ust. 1 i 4 oraz załącznik I)
3. *Rolnictwo — Zbliżanie ustawodawstw — Wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin — Dyrektywa 91/414*
(dyrektywa Rady 91/414, art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt iv) i v) tiret drugie, art. 5 ust. 1 lit. b))

1. Przy wydaniu przez nią dyrektywy 2003/112 zmieniającej dyrektywę 91/414 dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin w celu włączenia do załącznika I parakwatu jako substancji biologicznie czynnej Komisja, stwierdzając w swym sprawozdaniu kontrolnym, jakoby nie było przesłanek co do neurotoksyczności parakwatu, nie spełnia wymogów proceduralnych określonych w art. 7 rozporządzenia nr 3600/92 ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414, jeśli chodzi o badanie ewentualnego związku parakwatu z chorobą Parkinsona.

W istocie przesłanki związku między stosowaniem parakwatu a występowaniem choroby Parkinsona znajdują się w literaturze dotyczącej neurotoksyczności parakwatu. Zatem jeśli państwo członkowskie sprawozdawca dokonało oceny literatury dotyczącej ewentualnego związku między chorobą Parkinsona a parakwatem, ocena ta była częścią

badania neurotoksyczności parakwatu. Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 3600/92 nakazuje, by ocena substancji czynnej, której dokonuje państwo członkowskie sprawozdawca, kończyła się sprawozdaniem dla Komisji, które zgodnie z art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia należy przekazać Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt oraz do wiadomości innych państw członkowskich.

Zaś sprawozdania państwa członkowskiego sprawozdawcy nie zawierały żadnej oceny literatury dotyczącej ewentualnych związków parakwatu z chorobą Parkinsona. Ponadto Komisja nie wykazała ani nawet nie twierdzi, że taka ocena została przekazana Stałemu Komitetowi.

(por. pkt 108–110)

2. Aby substancja mogła zostać włączona do załącznika I dyrektywy 91/414 dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, art. 5 ust. 1 tej dyrektywy stanowi, iż konieczne jest, aby w świetle aktualnego stanu wiedzy naukowej i technicznej można było zakładać, że stosowanie środków ochrony roślin zawierających tę substancję czynną w sposób zgodny z dobrą praktyką ochrony roślin nie wywołuje żadnych szkodliwych skutków dla zdrowia ludzi i zwierząt, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt iv) dyrektywy 91/414.

Artykuł 5 ust. 1 ww. dyrektywy interpretowany w związku z zasadą ostrożności oznacza, że — jeśli chodzi o zdrowie ludzi i zwierząt — występowanie poważnych przesłanek, które nie wykluczają braku pewności naukowej, pozwalają wątpić w rozsądny sposób w bezpieczeństwo substancji, wyklucza co do zasady włączenie tej substancji do załącznika I do tej dyrektywy. Zasada ostrożności ma bowiem na celu unikanie potencjalnego zagrożenia. Natomiast nie można przyjmować zagrożeń czysto hipotetycznych, opartych na niczym nie popartych hipotezach naukowych.

Ponadto art. 5 ust. 4 dyrektywy 91/414, zgodnie z którym włączenie substancji czynnej do załącznika I może zostać poddane pewnym ograniczeniom

stosowania, sprawia, że możliwe jest włączenie substancji, które nie spełniają wymogów art. 5 ust. 1 tej dyrektywy, nakładając pewne ograniczenia wykluczające te zastosowania substancji, które rodzą problemy.

Jako że przepis ten stanowi część składową art. 5 ust. 1 dyrektywy 91/414, należy go interpretować w świetle zasady ostrożności. W związku z tym zanim dokona się włączenia substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414, należy wykazać ponad wszelką rozsądną wątpliwość, że ograniczenia użytkowania tej substancji pozwalają na zapewnienie, że stosowanie tej substancji będzie zgodne z wymogami art. 5 ust. 1.

(por. pkt 160, 161, 169, 170,
223, 224, 227)

3. Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy 91/414 dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin dokonuje rozróżnienia między zdrowiem ludzi lub zwierząt z jednej strony, w odniesieniu do którego nie pozwala się na istnienie szkodliwych

skutków, a środowiskiem z drugiej strony, w odniesieniu do którego niedozwolone są jedynie niedopuszczalne skutki. Podobnie art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 91/414 traktuje rozdzielnie kwestię szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt [art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt iv) dyrektywy 91/414] i kwestię niedopuszczalnego wpływu na środowisko [art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt v) dyrektywy 91/414]. Z takiej konstrukcji art. 4 i 5 dyrektywy 91/414 wynika, że gdy chodzi o ocenę substancji czynnej pod kątem ochrony zdrowia zwierząt na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy 91/414, odesłanie, które zawiera ten przepis, do art. 4 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy odnosi się jedynie do artykułu, do którego następuje odesłanie, a który dotyczy konkretnie zdrowia zwierząt, to jest art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt iv) tej dyrektywy.

Zatem ponieważ art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt iv) dyrektywy 91/414 dotyczy już bezpośrednio kwestii wpływu środka zawierającego daną substancję czynną na zdrowie zwierząt, art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt v) tiret drugiej tej dyrektywy, dotyczący braku niedopuszczalnego wpływu na środowisko z uwzględnieniem skutków dla niezwalczanych gatunków, jest nieistotny dla oceny, czy substancja spełnia wymogi art. 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy w zakresie skutków dla niezwalczanych gatunków.

(por. pkt 254, 255)